

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE TUNIS O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I NA IMOVINU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu (u daljem tekstu: Ugovor), potpisan 11. aprila 2012. godine u Beogradu, u originalu na srpskom, arapskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

U G O V O R

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE SRBIJE

I

VLADE REPUBLIKE TUNIS

**O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA U ODNOSU NA
POREZE NA DOHODAK I NA IMOVINU**

VLADA REPUBLIKE SRBIJE

I

VLADA REPUBLIKE TUNIS

u želji da zaključe Ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu,

sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

LICA NA KOJA SE PRIMENJUJE UGOVOR

Ovaj ugovor primenjuje se na lica koja su rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

Član 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMENJUJE UGOVOR

1. Ovaj ugovor primenjuje se na poreze na dohodak i na imovinu koje zavodi država ugovornica ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave, nezavisno od načina naplate.

2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi koji se zavode na ukupan dohodak, na ukupnu imovinu ili na delove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitak od otuđenja pokretnih stvari ili nepokretnosti, poreze na ukupne iznose zarada koje isplaćuju preduzeća, kao i poreze na prirast imovine.

3. Porezi na koje se primenjuje ovaj ugovor su:

1) u Srbiji:

- porez na dobit pravnih lica;
- porez na dohodak građana;
- porez na imovinu.

(u daljem tekstu: „srpski porez”);

2) u Tunisu:

- porez na dohodak fizičkih lica;
- porez na dobit.

(u daljem tekstu: „tuniski porez”).

4. Ugovor se primenjuje i na iste ili bitno slične poreze koji se posle datuma potpisivanja ovog ugovora zavedu pored ili umesto postojećih poreza. Nadležni organi država ugovornica obaveštavaju jedni druge o značajnim promenama izvršenim u njihovim poreskim zakonima.

Član 3.

OPŠTE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog ugovora:

- 1) izrazi „država ugovornica” i „druga država ugovornica” označavaju Srbiju ili Tunis, zavisno od smisla;

- 2) izraz „Srbija” označava Republiku Srbiju, a upotrebljen u geografskom smislu označava teritoriju Republike Srbije;
- 3) izraz „Tunis” označava teritoriju i pomorski pojas nad kojima Tunis vrši svoj suverenitet (kopnenu teritoriju, ostrva, unutrašnje vode, teritorijalno more i vazdušni prostor nad njima) kao i drugi pomorski pojas nad kojima Tunis, u skladu sa međunarodnim pravom, vrši jurisdikciju;
- 4) izraz „državljanin” označava:
 - fizičko lice koje ima državljanstvo države ugovornice;
 - pravno lice, partnerstvo ili udruženje koje takav status ima na osnovu zakonodavstva važećeg u državi ugovornici;
- 5) izraz „lice” obuhvata fizičko lice, kompaniju i svako drugo društvo lica;
- 6) izraz „kompanija” označava pravno lice ili bilo koji entitet koji se smatra pravnim licem za poreske svrhe;
- 7) izrazi „preduzeće države ugovornice” i „preduzeće druge države ugovornice” označavaju preduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice, odnosno preduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- 8) izraz „međunarodni saobraćaj” označava saobraćaj pomorskim brodom, rečnim brodom ili vazduhoplovom koji obavlja preduzeće čije se sedište stvarne uprave nalazi u državi ugovornici, osim ako se saobraćaj obavlja pomorskim brodom, rečnim brodom ili vazduhoplovom isključivo između mesta u drugoj državi ugovornici;
- 9) izraz „nadležan organ” označava:
 - u Srbiji, Ministarstvo finansija ili njegovog ovlašćenog predstavnika;
 - u Tunisu, ministra finansija ili njegovog ovlašćenog predstavnika.

2. Kada država ugovornica primenjuje Ugovor, svaki izraz koji u njemu nije definisan ima značenje prema zakonu te države za potrebe poreza na koje se Ugovor primenjuje i značenje prema važećim poreskim zakonima koje primenjuje ta država ima prednost u odnosu na značenje koje tom izrazu daju drugi zakoni te države.

Član 4.

REZIDENT

1. Izraz „rezident države ugovornice”, za potrebe ovog ugovora, označava lice koje, prema zakonima te države, podleže oporezivanju u toj državi po osnovu svog prebivališta, boravišta, sedišta uprave ili drugog merila slične prirode, i uključuje tu državu, njenu političku jedinicu ili jedinicu lokalne samouprave. Ovaj izraz ne obuhvata lice koje u toj državi podleže oporezivanju samo za dohodak iz izvora u toj državi ili samo za imovinu koja se u njoj nalazi.

Podrazumeva se da ovaj izraz obuhvata partnerstvo i druga udruženja sa učešćem (zajednička ulaganja) čije se sedište stvarne uprave nalazi u toj državi a čiji je svaki član, primenom unutrašnjeg zakonodavstva te države, u njoj lično podložan oporezivanju na osnovu svog učešća u dobiti.

2. Ako je, prema odredbama stava 1. ovog člana, fizičko lice rezident obe države ugovornice, njegov se status određuje na sledeći način:

- 1) smatra se da je rezident samo države u kojoj ima stalno mesto stanovanja; ako ima stalno mesto stanovanja u obe države, smatra se da je rezident samo države sa kojom su njegove lične i ekonomske veze tešnje (središte životnih interesa);
 - 2) ako ne može da se odredi u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema stalno mesto stanovanja, smatra se da je rezident samo države u kojoj ima uobičajeno mesto stanovanja;
 - 3) ako ima uobičajeno mesto stanovanja u obe države ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se da je rezident samo države čiji je državljanin;
 - 4) ako je državljanin obe države ili nijedne od njih, nadležni organi država ugovornica rešiće pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, prema odredbama stava 1. ovog člana lice, osim fizičkog, rezident obe države ugovornice, smatra se da je rezident samo države u kojoj se nalazi njegovo sedište stvarne uprave.

Član 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Izraz „stalna poslovna jedinica”, za potrebe ovog ugovora, označava stalno mesto preko koga preduzeće potpuno ili delimično obavlja poslovanje.
2. Pod izrazom „stalna poslovna jedinica” podrazumeva se naročito:
 - 1) sedište uprave;
 - 2) ogranak;
 - 3) poslovnica;
 - 4) fabrika;
 - 5) radionica;
 - 6) prodajno mesto, i
 - 7) rudnik, izvor nafte ili gasa, kamenolom ili drugo mesto iskorišćavanja prirodnih bogatstava.
3. Izraz „stalna poslovna jedinica” obuhvata i:
 - 1) gradilište ili građevinske ili montažne radove ili nadzorne delatnosti u vezi sa tim radovima, ali samo ako takvo gradilište, radovi ili delatnosti traju duže od šest meseci;
 - 2) pružanje usluga, uključujući konsultantske usluge, od strane preduzeća preko zaposlenih ili drugog osoblja angažovanog od strane preduzeća za te potrebe, ali samo ako se delatnosti te vrste obavljaju (za iste ili povezane radove) u zemlji u periodu ili periodima koji ukupno traju duže od šest meseci u periodu od 12 meseci.
4. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, pod izrazom „stalna poslovna jedinica” ne podrazumeva se:
 - 1) korišćenje objekata i opreme isključivo u svrhe uskladištenja, izlaganja ili povremene isporuke dobara ili robe koja pripada preduzeću, a kojom se ne ostvaruje dobit, pod uslovom da ti objekti i oprema nisu korišteni kao prodajna mesta u državi ugovornici u kojoj se nalaze ti objekti i oprema;
 - 2) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili povremene isporuke kojom se ne

ostvaruje dobit, pod uslovom da ta dobra ili roba nisu prodati u državi ugovornici u kojoj se nalaze zalihe;

- 3) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo sa svrhom da je drugo preduzeće preradi;
- 4) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu kupovine dobara ili robe ili pribavljanja obaveštenja za preduzeće;
- 5) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za preduzeće, svake druge delatnosti koja ima pripremni ili pomoćni karakter;
- 6) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu delatnosti navedenih u tač. 1) do 5) u bilo kojoj kombinaciji, pod uslovom da je ukupna delatnost stalnog mesta poslovanja koja nastaje iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, kada lice - osim zastupnika sa samostalnim statusom na koga se primenjuje stav 7. ovog člana - u državi ugovornici radi u ime preduzeća druge države ugovornice, smatra se da to preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u prvopomenutoj državi u odnosu na delatnosti koje to lice obavlja za preduzeće, ako to lice:

- 1) ima i uobičajeno koristi u toj državi ovlašćenje da zaključuje ugovore u ime preduzeća, osim ako su delatnosti tog lica ograničene na delatnosti navedene u stavu 4. ovog člana koje, ako bi se obavljale preko stalnog mesta poslovanja, ne bi ovo stalno mesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stava; ili
- 2) nema takvo ovlašćenje, ali uobičajeno održava u prvopomenutoj državi zalihe dobara ili robe iz kojih redovno isporučuje dobra ili robe u ime preduzeća.

6. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, smatra se da osiguravajuće društvo države ugovornice, osim u vezi sa reosiguranjem, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, ako na teritoriji te druge države naplaćuje premije ili osigurava rizike koji u njoj nastaju, preko lica koje nije predstavnik sa samostalnim statusom na koga se primenjuje stav 7. ovog člana.

7. Ne smatra se da preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što u toj državi obavlja svoje poslove preko posrednika, generalnog komisionog zastupnika ili drugog predstavnika sa samostalnim statusom ako ta lica deluju u okviru svoje redovne poslovne delatnosti.

8. Činjenica da kompanija koja je rezident države ugovornice kontroliše ili je pod kontrolom kompanije koja je rezident druge države ugovornice ili koja obavlja poslovanje u toj drugoj državi (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi nije dovoljna da se jedna kompanija smatra stalnom poslovnom jedinicom druge kompanije.

Član 6.

DOHODAK OD NEPOKRETNOSTI

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nepokretnosti (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izraz „nepokretnost” ima značenje prema zakonu države ugovornice u kojoj se odnosna nepokretnost nalazi. Ovaj izraz u svakom slučaju obuhvata pripatke

nepokretnosti, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primenjuju odredbe opšteg zakona o zemljišnoj svojini, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promenljiva ili stalna plaćanja kao naknade za iskorišćavanje ili za pravo na iskorišćavanje mineralnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; pomorski brodovi, rečni brodovi i vazduhoplovi ne smatraju se nepokretnostima.

3. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se na dohodak koji se ostvari neposrednim korišćenjem, iznajmljivanjem ili drugim načinom korišćenja nepokretnosti.

4. Odredbe st. 1. i 3. ovog člana primenjuju se i na dohodak od nepokretnosti preduzeća i na dohodak od nepokretnosti koja se koristi za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti.

Član 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit preduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice, dobit preduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo do iznosa koji se pripisuje toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Zavisno od odredbe stava 3. ovog člana, kada preduzeće države ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici se toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla da ostvari da je bila odvojeno i posebno preduzeće koje se bavi istim ili sličnim delatnostima, pod istim ili sličnim uslovima i da je poslovala potpuno samostalno sa preduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi koji su učinjeni za potrebe poslovanja stalne poslovne jedinice, uključujući troškove upravljanja i opšte administrativne troškove, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili na drugom mestu. Međutim, takav odbitak neće se priznati u pogledu sredstava, ukoliko ih bude, koje plaća (po drugom osnovu, osim kao naknadu stvarnih troškova) stalna poslovna jedinica glavnoj direkciji preduzeća ili bilo kojoj njenoj drugoj direkciji, u vidu autorskih naknada, novčanih nadoknada ili drugih sličnih plaćanja kao naknadu za korišćenje patenata ili drugih prava, ili u obliku provizije za obavljanje posebnih usluga ili rukovođenje ili, osim u slučaju bankarskog preduzeća, u obliku kamate na novac dat u zajam stalnoj poslovnoj jedinici. Slično tome, pri određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, neće se uzimati u obzir sredstva koja naplaćuje (po drugom osnovu, osim kao naknadu stvarnih troškova) stalna poslovna jedinica glavnoj direkciji preduzeća ili bilo kojoj njenoj drugoj direkciji, u vidu autorskih naknada, novčanih nadoknada ili drugih sličnih plaćanja kao naknadu za korišćenje patenata ili drugih prava, ili u obliku provizije za obavljanje posebnih usluga ili rukovođenje ili, osim u slučaju bankarskog preduzeća, u obliku kamate na novac dat u zajam glavnoj direkciji preduzeća ili bilo kojoj njenoj drugoj direkciji.

4. Ako je uobičajeno da se u državi ugovornici dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje na osnovu raspodele ukupne dobiti preduzeća na njegove posebne delove, rešenje iz stava 2. ovog člana ne sprečava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodelom odredi dobit koja se oporezuje; usvojeni metod raspodele treba da bude takav da rezultat bude u skladu s načelima koja su sadržana u ovom članu.

5. Stalnoj poslovnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna poslovna jedinica samo kupuje dobra ili robu za preduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavova, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se istom metodom iz godine u godinu, osim ako postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drukčije.

7. Kada dobit obuhvata delove dohotka koji su regulisani posebnim članovima ovog ugovora, odredbe ovog člana ne utiču na odredbe tih članova.

Član 8.

MEĐUNARODNI SAOBRAĆAJ

1. Dobit od obavljanja međunarodnog saobraćaja pomorskim brodom, rečnim brodom ili vazduhoplovom oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

2. Ako se sedište stvarne uprave preduzeća koje se bavi pomorskim saobraćajem nalazi na pomorskom ili rečnom brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka pomorskog ili rečnog broda ili, ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je rezident korisnik pomorskog ili rečnog broda.

3. Odredbe stava 1. ovog člana primenjuju se i na dobit od učešća u pulu, zajedničkom poslovanju ili međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Član 9.

POVEZANA PREDUZEĆA

1. Ako

- 1) preduzeće države ugovornice učestvuje neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća druge države ugovornice, ili
- 2) ista lica učestvuju neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća države ugovornice i preduzeća druge države ugovornice

i ako su i u jednom i u drugom slučaju, između ta dva preduzeća, u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima, dogovoreni ili nametnuti uslovi koji se razlikuju od uslova koji bi bili dogovoreni između nezavisnih preduzeća, dobit koju bi, da nema tih uslova, ostvarilo jedno od preduzeća, ali je zbog tih uslova nije ostvarilo, može se uključiti u dobit tog preduzeća i shodno tome oporezovati.

2. Ako država ugovornica uključuje u dobit preduzeća te države dobit za koju je preduzeće druge države ugovornice oporezovano u toj drugoj državi, i shodno tome je oporezuje, i ako je tako uključena dobit ona dobit koju bi preduzeće prvopomenute države ostvarilo da su uslovi dogovoreni između ta dva preduzeća bili oni uslovi koje bi dogovorila nezavisna preduzeća, ta druga država vrši odgovarajuću korekciju iznosa poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Prilikom vršenja te korekcije, vodiće se računa o ostalim odredbama ovog ugovora i, ako je to potrebno, nadležni organi država ugovornica međusobno će se konsultovati.

Član 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje kompanija rezident države ugovornice rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dividende se mogu oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa dividendi.

Nadležni organi država ugovornica dogovaraju se o načinu primene ovog ograničenja.

Ovaj stav ne utiče na oporezivanje dobiti kompanije iz koje se dividende isplaćuju.

3. Izraz „dividende”, u ovom članu, označava dohodak od akcija ili drugih prava učešća u dobiti koja nisu potraživanja duga, kao i dohodak od drugih prava kompanije koji je poreski izjednačen sa dohotkom od akcija u zakonima države čiji je rezident kompanija koja vrši raspodelu.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik dividendi, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili obavlja u toj drugoj državi samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi, a akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Ako kompanija koja je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može da zavede porez na dividende koje isplaćuje kompanija, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi koja se nalazi u toj drugoj državi, niti da neraspodeljenu dobit kompanije oporezuje porezom na neraspodeljenu dobit kompanije, čak i ako se isplaćene dividende ili neraspodeljena dobit u potpunosti ili delimično sastoje od dobiti ili dohotka koji su nastali u toj drugoj državi.

Član 11.

KAMATA

1. Kamata koja nastaje u državi ugovornici a isplaćuje se rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kamata se može oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamate rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa kamate. Nadležni organi država ugovornica dogovaraju se o načinu primene ovog ograničenja.

3. Izraz „kamata”, u ovom članu, označava dohodak od potraživanja duga svake vrste, nezavisno od toga da li su obezbeđena zalogom i da li se na osnovu njih stiče pravo na učešće u dobiti dužnika, a naročito dohodak od državnih hartija od vrednosti i dohodak od obveznica ili zapisa, uključujući premije i nagrade na takve hartije od vrednosti, obveznice ili zapise. Kaznena kamata ne smatra se kamatom za svrhe ovog člana.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik kamate, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ili ako obavlja u toj drugoj državi samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi, a potraživanje duga na koje se plaća kamata je stvarno povezano s tom

stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se primenjuju, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatilac kamate rezident te države. Kada lice koje plaća kamatu, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u toj državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je povezan dug na koji se plaća kamata, a tu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalna baza, smatra se da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

6. Ako iznos kamate, zbog posebnog odnosa između platioca kamate i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu potraživanje duga za koje se ona plaća, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca kamate i stvarnog vlasnika, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 12.

AUTORSKE NAKNADE

1. Autorske naknade koje nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Autorske naknade mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik autorskih naknada rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa autorskih naknada. Nadležni organi država ugovornica dogovaraju se o načinu primene ovog ograničenja.

3. Izraz „autorske naknade”, u ovom članu, označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za korišćenje ili za pravo korišćenja autorskog prava na književno, umetničko ili naučno delo, uključujući bioskopske filmove ili filmove ili trake za televiziju ili radio, kao i za korišćenje ili za pravo korišćenja patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka ili za korišćenje ili za pravo korišćenja industrijske, komercijalne ili naučne opreme ili za obaveštenja koja se odnose na industrijska, komercijalna ili naučna iskustva.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik autorskih naknada, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj autorske naknade nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici ili u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj drugoj državi, a pravo ili imovina na osnovu kojih se autorske naknade plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kada je isplatilac rezident te države. Kada lice koje plaća autorske naknade, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja autorskih naknada, a te autorske naknade padaju na teret te stalne poslovne jedinice ili stalne baze, smatra se da autorske naknade nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

6. Ako iznos autorskih naknada, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu korišćenje, pravo ili informaciju za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog člana primenjuju se samo

na iznos koji bi tada bio ugovoren. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 13.

NAKNADE ZA TEHNIČKE USLUGE

1. Naknade za tehničke usluge koje nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Naknade za tehničke usluge mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik naknada za tehničke usluge rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa naknada za tehničke usluge. Nadležni organi država ugovornica dogovaraju se o načinu primene ovog ograničenja.

3. Izraz „naknade za tehničke usluge”, u ovom članu, označava plaćanja bilo koje vrste koja su izvršena kao naknada za administrativne ili tehničke usluge ili za savet, uključujući studije o tehničkoj ili ekonomskoj opravdanosti ili o tehničkoj pomoći ostvarene u državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za tehničke usluge.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik naknada za tehničke usluge, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj naknade za tehničke usluge nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici ili u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj drugoj državi, a pravo na osnovu kojeg se naknade za tehničke usluge plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Smatra se da naknade za tehničke usluge nastaju u državi ugovornici kada je isplatilac rezident te države. Kada lice koje plaća naknade za tehničke usluge, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja naknada za tehničke usluge, a te naknade za tehničke usluge padaju na teret te stalne poslovne jedinice ili stalne baze, smatra se da naknade za tehničke usluge nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

6. Ako iznos naknada za tehničke usluge, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu usluge za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi tada bio ugovoren. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

Član 14.

KAPITALNI DOBITAK

1. Dobitak koji ostvari rezident države ugovornice od otuđenja nepokretnosti navedene u članu 6. ovog ugovora, a koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobitak od otuđenja pokretnih stvari koje čine deo poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili od pokretnih stvari koje pripadaju stalnoj bazi koju koristi rezident države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalnih ličnih

delatnosti, uključujući i prihode od otuđenja te stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s celim preduzećem) ili stalne baze, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobitak od otuđenja pomorskih brodova, rečnih brodova ili vazduhoplova koji se koriste u međunarodnom saobraćaju ili od pokretnih stvari koje služe za korišćenje tih pomorskih brodova, rečnih brodova ili vazduhoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

4. Dobitak od otuđenja akcija akcionarskog kapitala kompanije čija se imovina posredno ili neposredno uglavnom sastoji od nepokretnosti koja se nalazi u državi ugovornici, može se oporezivati u toj državi.

5. Dobitak od otuđenja imovine, osim imovine navedene u st. 1, 2, 3, i 4. ovog člana, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je rezident lice koje je otuđilo imovinu.

Član 15.

SAMOSTALNE LIČNE DELATNOSTI

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih delatnosti ili od drugih samostalnih delatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim:

- 1) ako za obavljanje svojih delatnosti ima stalnu bazu koju redovno koristi u drugoj državi ugovornici. U tom slučaju, samo deo dohotka koji se pripisuje toj stalnoj bazi oporezuje se u toj drugoj državi ugovornici; ili
- 2) ako boravi u drugoj državi ugovornici u periodu ili u periodima koji ukupno traju 183 dana ili duže u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini. U tom slučaju, samo deo dohotka koji se ostvaruje od delatnosti koje se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici oporezuje se u toj drugoj državi.

2. Izraz „profesionalne delatnosti” posebno obuhvata samostalne naučne, književne, umetničke, obrazovne ili nastavne delatnosti, kao i samostalne delatnosti lekara, advokata, inženjera, arhitekata, stomatologa i računovođa.

Član 16.

RADNI ODNOS

1. Zavisno od odredaba čl. 17, 19, 20, 21. i 22. ovog ugovora, zarade, naknade i druga slična primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi, osim ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici, takva primanja koja se u njoj ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izuzetno od odredaba stava 1. ovog člana, primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvopomenutoj državi:

- 1) ako primalac boravi u drugoj državi u periodu ili periodima koji ukupno ne prelaze 183 dana u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini, i
- 2) ako se primanja isplaćuju od strane ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države, i
- 3) ako primanja ne padaju na teret stalne poslovne jedinice ili stalne baze koju poslodavac ima u drugoj državi.

3. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, primanja ostvarena iz radnog odnosa obavljenog na pomorskom brodu, rečnom brodu ili vazduhoplovu u međunarodnom saobraćaju, mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

Član 17.

PRIMANJA DIREKTORA

Primanja direktora i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice, u svojstvu člana odbora direktora ili drugog sličnog organa kompanije koja je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Član 18.

UMETNICI I SPORTISTI

1. Izuzetno od odredaba člana 15. i člana 16. ovog ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač od ličnog obavljanja delatnosti pozorišnog, filmskog, radio ili televizijskog umetnika, muzičara ili sportiste u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako dohodak od lično obavljenih delatnosti izvođača ili sportiste ne pripada lično izvođaču ili sportisti nego drugom licu, taj dohodak se, izuzetno od odredaba čl. 7, 15. i 16. ovog ugovora, može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su obavljene delatnosti izvođača ili sportiste.

3. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od lično obavljenih delatnosti izvođača ili sportiste oporezuje se samo u toj državi ako su te delatnosti obavljene u drugoj državi ugovornici u okviru programa kulture ili sportske razmene koji su odobrile obe države ugovornice.

Član 19.

PENZIJE

Zavisno od odredaba stava 2. člana 20. ovog ugovora, penzije i druga slična primanja koja se isplaćuju rezidentu države ugovornice po osnovu ranijeg radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi.

Član 20.

DRŽAVNA SLUŽBA

1. 1) Zarade, naknade i druga slična primanja, osim penzije, koje plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave fizičkom licu, za usluge učinjene toj državi ili toj političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave, oporezuju se samo u toj državi.
- 2) Zarade, naknade i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge učinjene u toj državi, a fizičko lice je rezident te države koje je:
 - državljanin te države, ili
 - koje nije postalo rezident te države samo zbog vršenja usluga.

2. 1) Penzija koju fizičkom licu plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave neposredno ili iz fondova, za usluge učinjene toj državi ili njenoj političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave oporezuje se samo u toj državi.
 - 2) Penzija se oporezuje samo u drugoj državi ugovornici ako je fizičko lice rezident i državljanin te države.
3. Odredbe čl. 16, 17, 18. i 19. ovog ugovora primenjuju se na zarade, naknade i druga slična primanja, kao i na penzije za usluge učinjene u vezi sa privrednom delatnošću države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave.

Član 21.

STUDENTI

1. Student ili lice na stručnoj obuci koje je neposredno pre odlaska u državu ugovornicu bilo rezident ili je rezident druge države ugovornice, a boravi u prvopomenutoj državi isključivo radi obrazovanja ili obučavanja, ne oporezuje se u toj državi za primanja koja dobija za izdržavanje, obrazovanje ili obučavanje, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države.

2. Student ili lice na stručnoj obuci iz stava 1. ovog člana ima pravo u toku obrazovanja ili obučavanja na ista izuzeća, oslobađanja ili umanjenja poreza na pomoć u novcu, stipendije i primanja iz radnog odnosa koji nisu obuhvaćeni stavom 1. ovog člana, kao i rezidenti države ugovornice u kojoj boravi.

Član 22.

PROFESORI I ISTRAŽIVAČI

1. Fizičko lice koje boravi u državi ugovornici radi predavanja ili istraživanja na univerzitetu, višoj školi, školi ili drugoj priznatoj obrazovnoj instituciji u toj državi i koje je rezident ili je neposredno pre tog boravka bilo rezident druge države ugovornice, izuzima se od oporezivanja u prvopomenutoj državi ugovornici za primanja za predavanja ili istraživanja u periodu koji nije duži od dve godine od dana njegovog prvog boravka u tom cilju, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne primenjuju se na primanja od istraživanja, ako to istraživanje nije u javnom interesu, već prvenstveno u ličnom interesu određenog lica ili više lica.

Član 23.

OSTALI DOHODAK

1. Delovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira na to gde nastaju, koji nisu regulisani u prethodnim članovima ovog ugovora oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne primenjuju se na dohodak, izuzimajući dohodak od nepokretnosti definisane u stavu 2. člana 6. ovog ugovora, ako primalac tog dohotka - rezident države ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili ako u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na osnovu kojih se dohodak plaća stvarno su povezani sa stalnom

poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se, prema potrebi, primenjuju odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

Član 24.

IMOVINA

1. Imovina koja se sastoji od nepokretnosti navedene u članu 6. ovog ugovora koju poseduje rezident države ugovornice i koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Imovina koja se sastoji od pokretnih stvari koje predstavljaju deo poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili od pokretnih stvari koje pripadaju stalnoj bazi koja služi rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Imovina koja se sastoji od pomorskih brodova, rečnih brodova i vazduhoplova koji se koriste u međunarodnom saobraćaju i pokretnih stvari koje služe za korišćenje tih pomorskih brodova, rečnih brodova i vazduhoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

4. Sva ostala imovina rezidenta države ugovornice oporezuje se samo u toj državi.

Član 25.

OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Ako rezident države ugovornice ostvaruje dohodak ili poseduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog ugovora, mogu oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvopomenuta država odobrava:

- kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u toj drugoj državi;
- kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos jednak porezu na imovinu koji je plaćen u toj drugoj državi.

Taj odbitak i u jednom i u drugom slučaju ne može biti veći od dela poreza na dohodak ili poreza na imovinu, kako je obračunat pre izvršenog odbijanja, koji odgovara, zavisno od slučaja, dohotku ili imovini koji se mogu oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako su, u skladu s nekom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina koju poseduje rezident države ugovornice izuzeti od oporezivanja u toj državi, ta država može, pri obračunavanju poreza na ostali dohodak ili imovinu tog rezidenta, da uzme u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

3. Radi priznavanja odbitka u državi ugovornici, smatra se da porez koji je plaćen u drugoj državi ugovornici obuhvata i porez koji bi bio plaćen u toj drugoj državi da nije umanjen ili otpisan u skladu s njenim poreskim zakonodavstvom.

Član 26.

JEDNAK TRETMAN

1. Državljeni države ugovornice ne podležu u drugoj državi ugovornici oporezivanju ili zahtevu u vezi s oporezivanjem koje je drukčije ili teže od oporezivanja i zahteva u vezi s oporezivanjem, posebno u odnosu na rezidentnost, kojima državljani te druge države u istim uslovima, podležu ili mogu podleći. Ova

odredba se, nezavisno od odredaba člana 1, primenjuje i na lica koja nisu rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne može biti nepovoljnije u toj drugoj državi od oporezivanja preduzeća te druge države koja obavljaju iste delatnosti. Ova odredba ne može se tumačiti tako da obavezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice odobrava lična oslobađanja, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja zbog ličnog statusa ili porodičnih obaveza koje odobrava svojim rezidentima.

3. Kamata, autorske naknade, naknade za tehničke usluge i druge isplate koje preduzeće države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice, pri utvrđivanju oporezive dobiti tog preduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su plaćene rezidentu prvopomenute države, osim kada se primenjuju odredbe člana 9. stav 1, člana 11. stav 6, člana 12. stav 6. ili člana 13. stav 6. ovog ugovora. Takođe, dugovi preduzeća države ugovornice rezidentu druge države ugovornice, pri utvrđivanju oporezive imovine tog preduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su bili ugovoreni s rezidentom prvopomenute države.

4. Preduzeća države ugovornice čiju imovinu potpuno ili delimično poseduju ili kontrolišu, posredno ili neposredno, jedan ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvopomenutoj državi ugovornici ne podležu oporezivanju ili obavezi u vezi s oporezivanjem, koje je drukčije ili teže od oporezivanja i obaveza u vezi s oporezivanjem kome druga slična preduzeća prvopomenute države podležu ili mogu podleći.

5. Odredbe ovog člana primenjuju se na poreze navedene u članu 2. ovog ugovora.

Član 27.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako lice smatra da mere jedne ili obe države ugovornice dovode ili će dovesti do toga da ne bude oporezovano u skladu s odredbama ovog ugovora, ono može, bez obzira na pravna sredstva predviđena unutrašnjim zakonom tih država, da izloži svoj slučaj nadležnom organu države ugovornice čiji je rezident ili, ako njegov slučaj potpada pod stav 1. člana 26. ovog ugovora one države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj mora biti izložen u roku od tri godine od dana prvog obaveštenja o meri koja dovodi do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog ugovora.

2. Ako nadležni organ smatra da je prigovor opravdan i ako nije u mogućnosti da sam dođe do zadovoljavajućeg rešenja, nastojaće da slučaj reši zajedničkim dogovorom s nadležnim organom druge države ugovornice radi izbegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim ugovorom. Postignuti dogovor primenjuje se bez obzira na vremenska ograničenja u unutrašnjem zakonu država ugovornica.

3. Nadležni organi država ugovornica nastoje da zajedničkim dogovorom otklone teškoće ili nejasnoće koje nastaju pri tumačenju ili primeni ovog ugovora. Oni se mogu i zajednički savetovati radi otklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim ugovorom.

4. Nadležni organi država ugovornica mogu neposredno međusobno opštiti, uključujući opštenje preko zajedničke komisije koju čine oni sami ili njihovi predstavnici, radi postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova ovog člana.

Član 28.

RAZMENA OBAVEŠTENJA

1. Nadležni organi država ugovornica razmenjuju obaveštenja potrebna za primenu odredaba ovog ugovora ili unutrašnjih zakona država ugovornica koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim ugovorom ako oporezivanje predviđeno tim zakonima nije u suprotnosti s ovim ugovorom. Razmena obaveštenja nije ograničena članom 1. ovog ugovora. Obaveštenje primljeno od države ugovornice smatra se tajnom isto kao i obaveštenje dobijeno prema unutrašnjim zakonima te države i može se saopštiti samo licima ili organima (uključujući sudove i upravne organe) koji su nadležni za razrez ili naplatu, prinudno ili sudsko izvršenje ili rešavanje po žalbama, u odnosu na poreze koji su obuhvaćeni ovim ugovorom. Ta lica ili organi koriste obaveštenja samo za te svrhe. Oni mogu saopštiti obaveštenja u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

2. Odredbe stava 1. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao obaveza nadležnog organa države ugovornice da:

- 1) preduzima upravne mere suprotne zakonima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- 2) daje obaveštenja koja se ne mogu dobiti na osnovu zakona ili u redovnom upravnom postupku te ili druge države ugovornice;
- 3) daje obaveštenja koja otkrivaju trgovinsku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili poslovni postupak ili obaveštenje čije bi saopštenje bilo suprotno javnom poretku.

Član 29.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULATA

Odredbe ovog ugovora ne utiču na poreske povlastice članova diplomatskih misija ili konzulata predviđene opštim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Član 30.

STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice diplomatskim putem pismeno obaveštavaju jedna drugu o okončanju postupaka predviđenih njihovim unutrašnjim zakonima za stupanje na snagu ovog ugovora.

2. Ovaj ugovor stupa na snagu datumom poslednjeg od tih obaveštenja, a njegove odredbe se primenjuju:

- 1) u Srbiji: u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren i na poreze na imovinu koja se poseduje u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj Ugovor stupa na snagu;
- 2) u Tunisu: - u odnosu na poreze po odbitku, na iznose koji su plaćeni ili kreditirani nerezidentima počev od prvog januara kalendarske godine koja neposredno

sledi godinu u kojoj Ugovor stupa na snagu;

- u odnosu na ostale poreze, za celu godinu oporezivanja koja počinje prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj Ugovor stupa na snagu.

Član 31.

PRESTANAK VAŽENJA

Ovaj ugovor ostaje na snazi dok ga ne otkáže jedna od država ugovornica. Država ugovornica može otkazati ovaj ugovor diplomatskim putem, dostavljanjem pismenog obaveštenja o prestanku njegovog važenja najkasnije šest meseci pre kraja bilo koje kalendarske godine po isteku pete godine od dana stupanja na snagu ovog ugovora. U tom slučaju, ovaj ugovor prestaje da se primenjuje:

- 1) u Srbiji: u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren i na poreze na imovinu koja se poseduje u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja;
- 2) u Tunisu:
 - u odnosu na poreze po odbitku, na iznose koji su plaćeni ili kreditirani nerezidentima počev od prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja;
 - u odnosu na ostale poreze, za celu godinu oporezivanja koja počinje prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja.

U potvrdu čega su dole potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali ovaj ugovor.

Sačinjeno u Beogradu, ovog 11. dana aprila 2012. godine, u dva originalna primerka, na srpskom, arapskom i francuskom jeziku, s tim što su sva tri teksta podjednako verodostojna.

ZA VLADU
REPUBLIKE SRBIJE

ZA VLADU
REPUBLIKE TUNIS

IVAN MRKIĆ, s.r.

TUHAMI ABDULI, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.